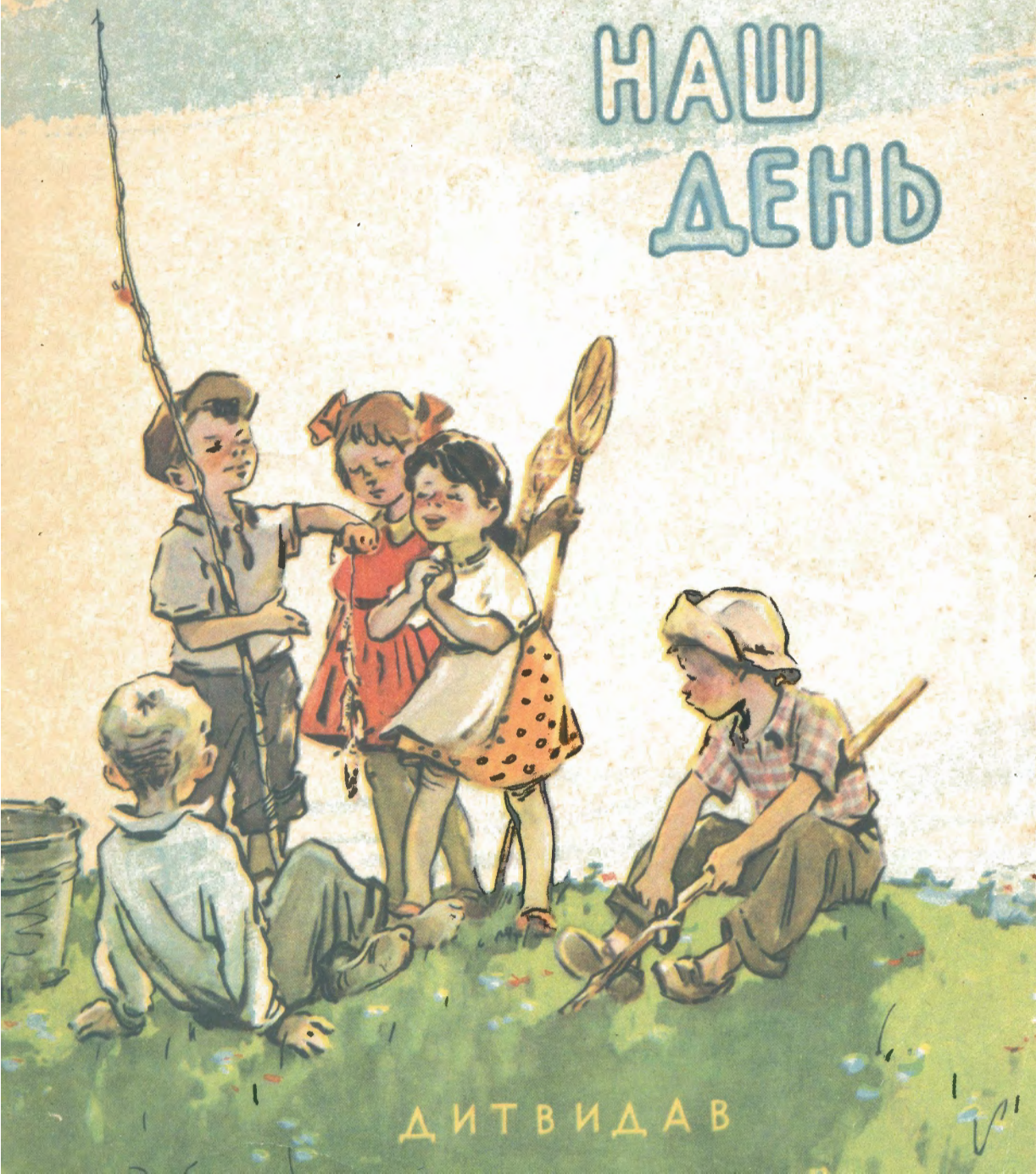

А.АЛЕКСАНДРОВИЧ

НАШ ДЕНЬ

ДИТВИДАВ

А. АЛЕКСАНДРОВИЧ

Наш
день

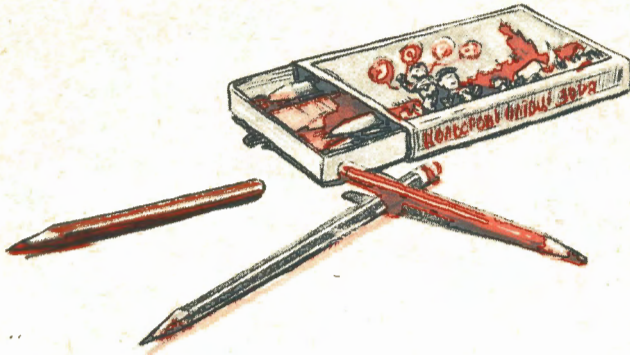
Переклад з білоруської Грицька Бойка

Державне видавництво
дитячої літератури УРСР
Київ 1961

МАЛЮНКИ М. КУЗОВКІНА

ДАШИНІ ОЛІВЦІ

Каже Даша: — От візьму я
Кольорові олівці
І відразу намалюю
Все на білім папірці:
І сосну, і дуб високий,
І вербу, і явірок,
І сороку-білобоку,
І грибок-боровичок;
Глянуть любо: ось метелик,
Ось бджілок веселий рій;
А суниці — хоч в кошелік
Набирай собі мерщій.

От у Даші молодці
Чародійні олівці!

НАШ ДЕНЬ

Люда,
Стась
І я — Мартиї,
Вам розкажем як один,—
Як живем і дружим ми,
Як ростемо дужими,
Як ми себе
Поводимо,
Чи добре час
Проводимо.

День почнеться — ми спочатку
Всі виходим на зарядку.

Раз — наліво,
Два — направо,
Крок вперед
І крок назад.

Навіть Стась маленький жваво
Потрапляє з нами влад.
Він старається, тому
І вдається все йому.

**Хочеш бути сильним ти? —
Фізкультурником рости!**

Умиватись — добра звичка:
Ллється,

булькає

водичка.

Порошку ми наберем
На щітки — і зуби трем.
Ми під краном з милом миєм
Руки,
вуха,
щоки,
шию.

**Чистим будь обов'язково,
Той, хто чистий,— той здоровий!**

За столом втрюх сидимо.
Ми з охотою їмо.
Любить все сімейка наша:
До смаку нам борщ і каша.
«Я не буду... не бажаю...» —
Слів таких у нас немає.

**За столом в обідній час
Тихо-тихо завжди в нас.**

Помагаєм ми в садку
Дідусю садівнику.
Сад у нас хороший:
На газонах
Мак червоний,
Рожі і горошок.

Ми і дома помагаєм:
Я підлогу підмітаю,
Фартушок вдягає Люда —
Люда мити посуд буде.
Стась свою роботу знає —
Він вазони поливає.

**Дітям треба труд любити,
Помагайте старшим, діти!**

Дім великий. У дворі
Добре гратись діворі,—
Тут у всьому згода.
Разом з ними цілий день

Ми співаємо пісень,
Водим хороводи.

**Пісня в нас лунає гучно.
Будь із нею нерозлучно!**

Книги ми не забуваєм,
Ми уважно їх читаєм.
Стась і літер ще не знає,
Але книгу розгортає
І за стіл сідає Стась.
Вголос малюнки читає,
Без помилки розбирає,

Де щупак, а де карась,
Де ожина,
                    де лоза,
Де рогата коза.

**Хочеш знати все і всіх —
Другом будь цікавих книг!**

Скоро вечір, і якраз
Вірш кінчається у нас.
Обіцянку ми давали —
Вам про себе розказали.
А тепер почуть цікаво
І про вас,

                    про ваші справи:
Про дозвілля і роботу...
Коли маєте охоту,
То ви нам уважите —
Про себе розкажете!

ЗМІЙ

Змія Нил робити вміє,
Запускає в небо змія.

Змій спокійно в синім небі,
Де прозора далина,
То пливе собі, як лебідь,
То, як парусник, зрина.

Хвіст на сонечку іскриться,
Ну неначе блискавиця.

Змію вітер помагає
Віддаляться від землі,
Хлопчик нитку розпускає,
Тільки знай собі — рули!

Змій піднявся над садами,
Над високими дахами.

Мов ракета, ввись летить він,
Набираючи розгін,
Біля сонечка, в блакиті
Все кружляв, кружляв би він.

Та біда його спіткала:
Ниток в Нила більш не стало!

ПРО КАЧОК, ЩУПАКА
ТА ПРО М'ЯЧ ЯНУКА

По місточку йшов Янук,
В річку м'ячик випав з рук.
— Потоне м'ячик! —
крикнув хлопчик,
Зі страху аж заплющив очі.
Але даремний крик і плач:
Гойдається на хвилях м'яч.

Янук глядить туди-сюди —
Як м'ячик виручить з біди?
А тут морочливе ще діло:
На м'яч три качки налетіло.
І стали м'яч вони тоді
Ганяць дзьобами по воді.

З-під хвилі випірнув щурак,
І носом ткнув він м'ячик так,
Що той, як свічка, полетів,
Над річкою заблискотів.
І враз, на подив щупаку,
До рук потрапив Януку.

ПРАЦЬОВИТА ДІВЧИНКА

Як подружку невеличку,
Ляльку любить Катя:
Чеше коси, миє личко
І пере їй плаття.

То на ручках поколише,
Казочкою втішить,—
Як у темнім-темнім лісі
Зайчик заблудився.

То метелика в садочку
Ляльці упіймає,
То з шнурочком-поясочком
Круг неї стрибає.

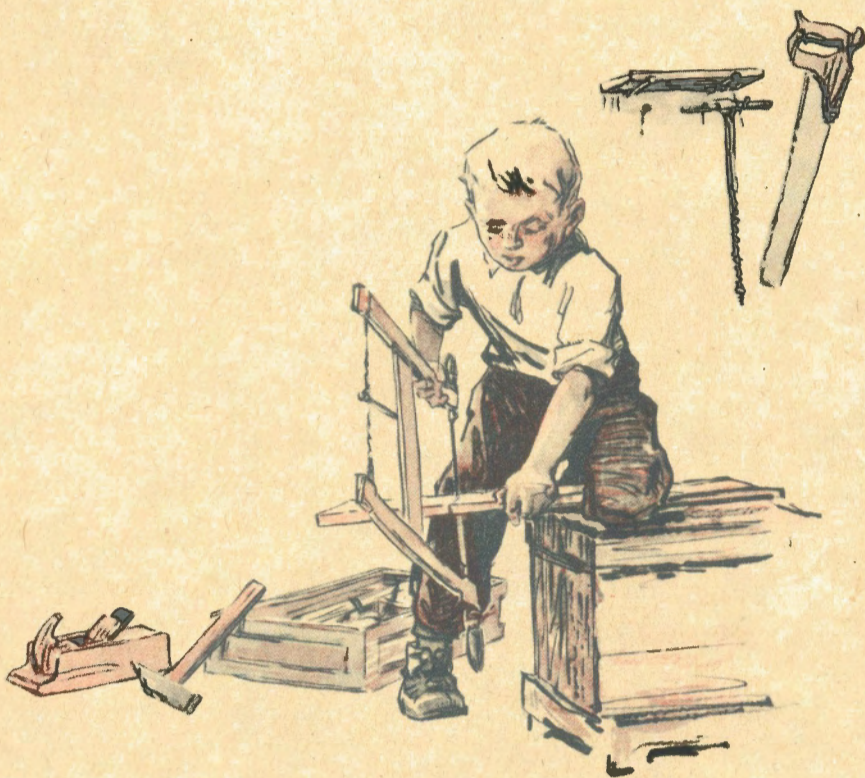
Покладе між квітів спати
В затінок духмяний,
Їй з піску котлет багато
Напече рум'яних.

За турботами, у праці
Так і день минає.
А самій позабавляться
Часу все немає.

СТОЛЯР

Я тепер щодня майструю —
То пиляю,
То гемблюю,
Бо столярну я роботу
Дуже люблю.
Я для маминого фото
Рамочку зробив.

ЯК ІГРАШКИ ДОМА ЗРОБИТИ САМОМУ

Я сьогодні хочу вам
Розказать про сад дитячий,
Що почув хороше там,
Що цікаве я побачив.

Кожний столик, як верстат.
За столами — гурт малят.
Діти знають своє діло:
Різні іграшки уміло
Роблять за столами
Власними руками.

Горіх
До горіха,—
І сміх,
І потіха,—
Готові живіт, голова.
З вуглинок уміло
Ми очі зробили —
І вийшла оката
Сова.

Ніна Павлівна радіє,—
Ну, а хто не буде рад? —
Дитсадок, а все уміє:
Наче справжній комбінат!

Хто що вміє,
Що бажає —
Ліпить,
Клеїть,
Вирізає...

Я присів, щоб відпочити,—
Аж біжать до мене діти.
І показують як гостю
Саморобні іграшки.
А мені маленький Костя
Все тлумачить залюбки:

— Це синичка із горішка.
Подивіться, як жива!
З сірничків у неї ніжки,
А з каштана голова.

Хто зробив її, цікаво?
Це зробили Майя й Клава.

Це ось вирізала Ніна
Сироїжку з картоплини.

А з соснової кори
Вова вирізав для гри
І мисливця, і собачку,
І з крилом підбитим качку.
А оце ось — мавпенята,
Ната їх зробила з вати.
Про веселих мавпенят
Гарну пісню склав нам Гнат:
Вийшла з хати
Мавпа-мати,
А за нею
Мавпенята.
Просьять, молять
Зі сльозами:
— Нас візьми з собою, мамо.

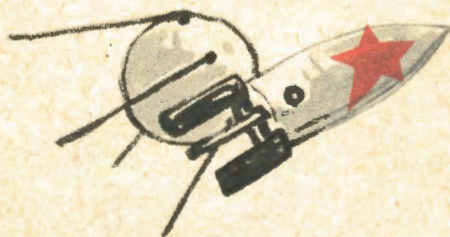

— Подивіться,— Стась кричить,—
Що під стелею висить!
Це космічні кораблі
І супутники Землі.

— Є іще автомобілі!
— В нас і заєць є русак!
— А недавно ми зробили
Реактивний цей літак!

Ось почув що я й побачив,
Як зайшов у сад дитячий.
І подумав:

«Хто захоче,—
А чи дівчинка, чи хлопчик,
Чи у місті у столичнім,
Чи в селі у невеличкім,—
Той зробити завжди може
Іграшки собі пригожі.
Бо і дома,
Як відомо,
Можна їх робить самому».

СКАКУХА

Глянь на Клаву,
На скакуху:
Спритна, жвава,—
Скільки руху!

Скік та скік,—
Мов танець,
Тільки свище
Вітерець!

А вірвовочка-шнурочок
Ледве землю доторкне:
Попід ніжками проскочить,
Над голівкою майне.

Навіть бантик невеличкий,
Що заплетений в косички,
Як метелик-
Витівник,
Із дівчатком
Скік та скік!

Тихо, кице-
Кошенятко,
У колисці
Спить дитятко.
Будь хорошою, гляди,
Дитинча не розбуди.

Киця слухатись не хоче,
Скаче все з кутка в куточок.

Ох, яка ти!
Влізла в чашку!
Розлила ти
Манну кашку.

Голубки летять, летять,
Кашку цю вони з'їдять.

Кари тяжкої боїться —
Сльози в кашку ронить киця.

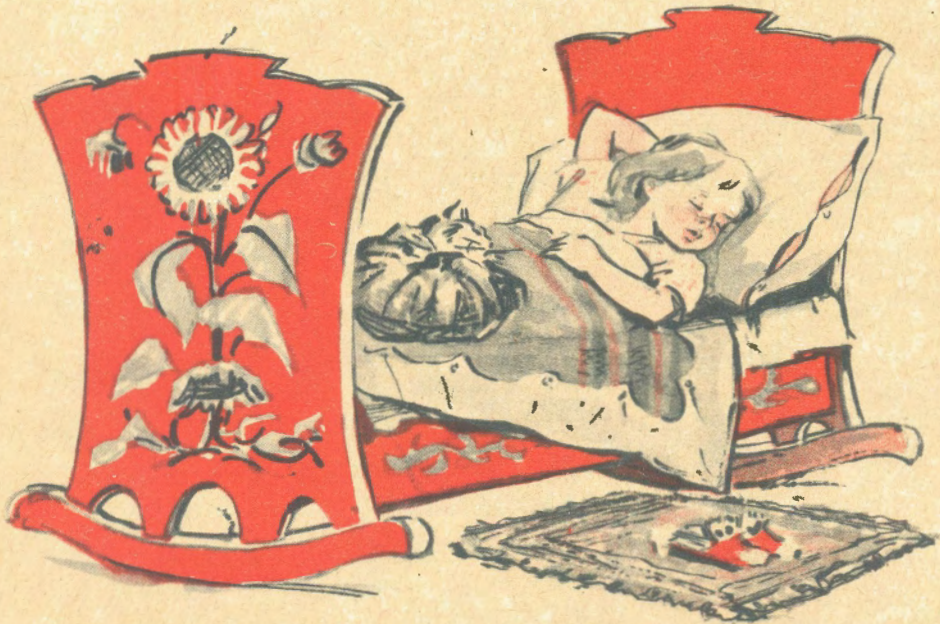
Чуєш, кицько,
Край колиски
Ходить мишка
Тишком-нишком.

Не барися ж ти, плигни —
Мишку в нірку прожени.

Киця марно час не гає,
Мишку в нірку заганяє.
Дуже киця
Натомилась,
У колисці
Примостилась.
Хвіст під лапки підгорнула —
Дуже солодко заснула.

— Люлі-люлі...
Тихо в хаті.
Захотіла спати й мати.

ХЛОПЧИК ТА ПІВЕНЬ

Сава сам котлетку смажив —
Весь замурзався у сажу.
Щоб ніхто не став сваритись,
Сава вирішив помитись.
Він з відерцем воду брати
Йде до іншої кімнати.

— Ку-ку-рі-ку! Ко-ко-ко! —
Півень крадеться Петько.
Непомітно підлітає
І котлетку в дзьоб хапає.
Він дзьобав, дзьобав її,—
Забруднив лиш, а не з'їв.

Сава чистий увіходить.
Бачить,— злодій в хаті шкодить.
Закричав, заплакав Сава...

Півень бачить: кепська справа.
Враз він крилами махнув,
На вікно — і в двір чкурнув.

Мати вислухала сина
І сказала: — Молодчина!
Сам кухарив, обмивався,
Сам і з півнем розквитався.
Витри личко, сліз не лий,
Мій господарю малий!

ЛІСОВА КАЗКА

Виріс біля дуба
Гриб
Архип.
На диво всім
На нім
Червоний капелюх:
Хороший
І пригожий,—
Нема таких навкруг.

І чваниться,
Й гордиться
Гриб
Архип.
Не може надивиться
Ліс дубовий
На капелюх чудовий.

Шепче мошка-комашинка:
— Не грибочок, а картинка!

Підійма метелик крила:
— Ну, не шапка — диво ціле!

Зайчик скаче, плеще в лапки:
— Не видав такої шапки!

Навіть жабка вихваляє:
— Ква-ква-ква, ква-ква-ква!
Раз таку він шапку має,
То яка ж там голова!..

Раптом вітер тут з'явився,

Гриб
Архип

Заколотився.

Капелюх його умить

Покотився колом.

Ліс здивовано глядить:

Гриб
Архип,

Мов кіл, стоїть,

Безголовий, голий...

Усю траву перетоптали,
Старанно голову шукали,
Та зрозуміли, що дарма
Шукать того, чого нема!

ПОВІНЬ

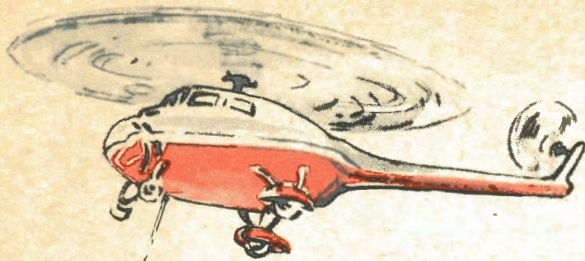
Річка берег заливала
І навалом гнала шквал.
Грізним валом бушувала,
Свій справляла карнавал.

На таку бурхливу повінь
Подивитись мчить Лаврін.
Став на кригу, вгледів човен,
Покататись здумав він.

Хвилі кригу відломили,
Вир під нею забурлив.
Хлопцю човен взять несила,—
Так на кризі і поплив.

Не стихало рокотання,
Вир крутив шалено лід.
Тут з'явився у тумані
Над рікою вертоліт.

Подивився льотчик — знизу
Хтось шапчиною трясє,
Просить помочі на кризі,
А вода його несе.

Опустився нижче льотчик,
Кинув шнур йому на лід.
Обв'язавсь ним добре хлопчик
І піднявсь у вертоліт.

Загудів мотор басисто —
І Лаврін веселим став:
З вертольота рідне місто
Він уперше розглядав.

П'ять хвилин летів всього він.
Та мине багато літ,—
Пам'ятать він буде повинь,
Не забуде льодохід.

З М І С Т

	Дашині олівці	3
	Наш день	4
	Змій	9
	Про качок, щупака та про м'яч Янука	10
	Працьовита дівчинка	12
	Столяр	13
	Як іграшки дома зробити самому	14
	Скакуха	19
	Колискова	20
	Хлопчик та півень	22
	Лісова казка	24
	Повінь	26